

บทความวิจัย

แนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนีฟาตีเมาะ ปือราเหม¹ อะห์มัด ยี่สุนทร²

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยฟาฏอนี, จังหวัดปัตตานี

² ดร. (ผู้ช่วยศาสตราจารย์) อาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี, จังหวัดปัตตานี

อีเมลผู้แต่งหลัก : ug636215004@ftu.ac.th โทรศัพท์ : 089 879 5020

วันที่รับ : 17 กุมภาพันธ์, 2567 * วันที่รับแก้ไข : 12 เมษายน, 2567 * วันที่ตอบรับ : 01 ธันวาคม, 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการ
จัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพภายใน จำแนกตาม
ตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน และ 3) ศึกษาแนวทางการจัดการ
สารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้ ผู้บริหารคณะ จำนวน 15 คน
บุคลากรสายวิชาการ จำนวน 36 คน และบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ 11 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 63 คน
ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ 1) แบบสอบถามมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า F-test ค่า T-test และ ค่า P-value 2) กิจกรรมสนทนากลุ่ม (focus
group) โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงเฉพาะ ผู้บริหารคณะและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานประกันคุณภาพ
ภายใน จำนวน 12 คน ผลการวิจัย พบว่า 1. สภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
คณะศึกษาศาสตร์ ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง 2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการ
สารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี พบว่า
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 เมื่อทดสอบคู่ที่แตกต่าง พบว่า เป็นกลุ่มผู้บริหารคณะ กับ
กลุ่มอาจารย์ประจำคณะ และ 3. แนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ดังนี้
1) ต้องมีการวางแผนและกำหนดแหล่งข้อมูลสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อจัดระบบข้อมูลตาม
มาตรฐานการศึกษา 2) ต้องมีการตรวจสอบข้อมูลของมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายในให้
สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา 3) ต้องมีการจัดเรียงและแยกข้อมูลตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งผลให้
การประมวลผลข้อมูลตรงตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ 4) ต้องมีการนำเสนอข้อมูลตามความต้องการ
ของมาตรฐานการศึกษา และ 5) ต้องมีการจัดเก็บข้อมูลย้อนหลัง และเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัยของ
ข้อมูล

คำสำคัญ : การจัดการสารสนเทศ, การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน, คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

RESEARCH

Study the Condition and Guidelines in the Information Management for Internal Quality Assurance Faculty of Education, Fatoni University

Fatimoh Burahem¹ Ahmad Yeesunsong²

¹ Master of Education (Education Administration) Fatoni University, Ch.Pattani

² Asst. Prof. Dr., (Education Administration) Fatoni University, Ch.Pattani

Corresponding Author, Email : ug636215004@ftu.ac.th **Tel :** 089 879 5020

Received : February 17, 2024 ❁ **Revised :** April 12, 2024 ❁ **Accepted :** December 01, 2024

Abstract

This study was a mixed methods study aimed at: 1) studying the information management status of internal education quality assurance at the faculty of education, 2) comparing the opinion of academic staffs and sectors regarding the information management status of internal education quality assurance at the faculty of Education classifying by their position, gender, age, education, and work experience; and 3) studying the guidelines for managing the information of internal education quality assurance at the faculty of Education. The sample group was selected by random sampling with a total of 63 people included 15 faculty members, 36 academic staffs, and 11 academic support personnel. The research instruments were 1) a set of 5-scale questionnaires with a reliability of 0.98, and 2) the focus group interview note. The focus group interview was conducted with 12 selective personnel who are the executive board and internal education quality assurance staffs by using purposive sampling. The statistical data used for analyzing the data were percentage, mean score, standard deviation, F-test, T-test and P-value.

The research findings were as follows: 1.the overall status of organizing and managing the information of internal education quality assurance of the faculty of Education was at the moderate, 2.There was a statistically significant difference sig 0.5 of opinion expressed by the group sample regarding the status of organizing and managing the information of internal education quality assurance of the faculty of Education, and 3. there were 5 suggested guidelines for the faculty in organizing and managing the internal education quality assurance information. Firstly, the faculty needs to have a proper plan and determine the source of information when collecting the data in order to organize the information system according to educational standards. Secondly, the collected information needs to be verified by the faculty to ensure its accordance with educational standards. Thirdly, the faculty must arrange the data according to educational standards to make the data processing meets the educational standard set. In addition, the information must be presented based on the

required standards of internal education quality assurance. Lastly, the information needs to be stored and backed up in a more secure setting.

Keywords: Information Management, Internal Quality Assurance, Faculty of Education Fatoni University

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน (Internal Quality Assurance) และระบบการประกันคุณภาพภายนอก (External Quality Assurance) ให้หน่วยงานจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2560) ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ได้รับข้อมูลที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ เกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพการศึกษา จัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดเป็นประจำทุกปี และเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ (Public Information) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประเมินคุณภาพภายนอก ในทุก 5 ปี เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป (กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา, 2561)

มหาวิทยาลัยฟาฏอนี เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอิสลามแห่งแรกในประเทศไทย ซึ่งอยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีเจตนารมณ์อันแน่วแน่ในการส่งเสริมและพัฒนาด้านอิสลามศึกษาและศาสตร์แขนงอื่น ๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามมาตรฐานสากล เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาภูมิภาค และตอบสนองความต้องการกำลังคนระดับปัญญาชนของท้องถิ่นและประเทศที่กำลังพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจนให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ รวมทั้งสนองตอบนโยบายของรัฐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยฟาฏอนี, 2563) มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ได้วางระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย โดยพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องในระดับชาติ เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประเทศกำหนดและมุ่งสู่เป้าหมาย จุดเน้น จุดเด่น หรือเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยการวางระบบการประกันคุณภาพจะต้องประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผล เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยฟาฏอนี, 2562)

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ สนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคม ขณะที่สภาพสังคม เทคโนโลยี และเศรษฐกิจ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การพัฒนาระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างเสริมการประกันคุณภาพภายในด้านการตรวจสอบ การควบคุม การติดตาม ประเมินผลคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษา และเกิดการพัฒนาคุณภาพของสถาบันการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เข้าสู่มาตรฐานสากล การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามีหลายกระบวนการและหลายส่วนงานที่เข้ามาเกี่ยวข้องกัน ทั้งนี้ การจัดการสารสนเทศ ถือว่าเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญในการนำมาใช้ในการวางแผนงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (อรรถพร ธนูเพชร, 2564)

จากความสำคัญของมาตรการการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ผวนกับปัญหาด้านการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ ที่ต้องเพิ่มเติมในส่วนของหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการจัดการสารสนเทศที่ชัดเจน เพิ่มบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือและมีการประสานงานในการจัดการข้อมูลสารสนเทศ ต้องมีการวางแผนในการจัดเก็บข้อมูลอย่างจริงจัง และควรต้องมีการดูแลอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายในคณะศึกษาศาสตร์ โดยคาดหวังว่าจะได้มาซึ่งแนวทางและแนวปฏิบัติในการ

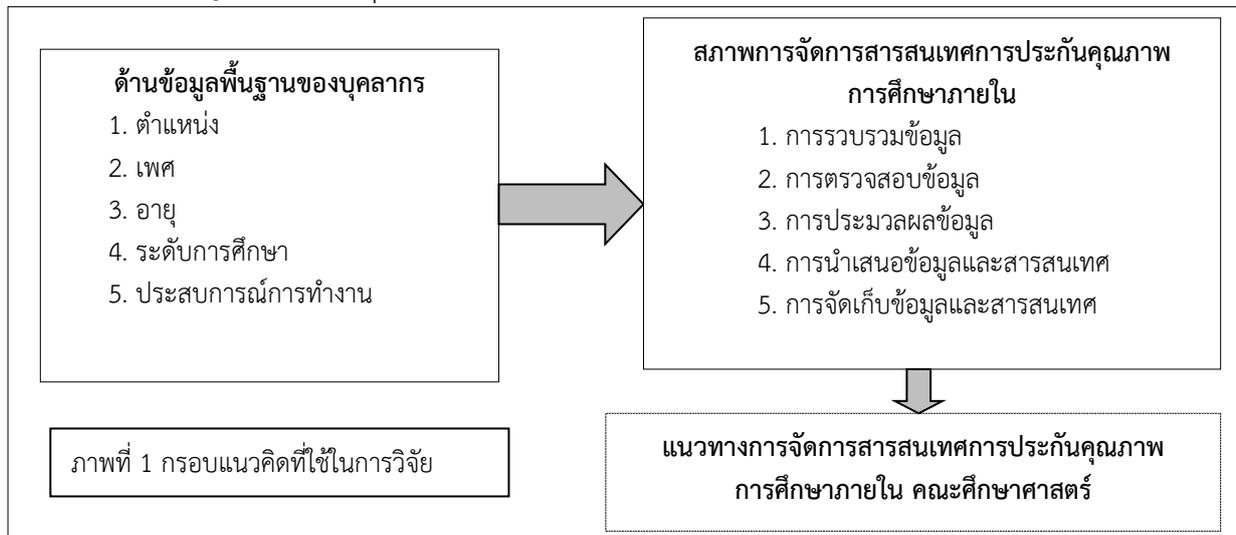
จัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพภายใน ที่เป็นกลไกในการจัดการข้อมูลสารสนเทศการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในอย่างเป็นระบบ เพื่อความสะดวกในการค้นหา ปรับปรุงข้อมูลให้มีความถูกต้องน่าเชื่อถืออย่างมี ประสิทธิภาพประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพภายใน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
3. ศึกษาแนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการจัดการสารสนเทศ เพื่อการประกันคุณภาพ จากเอกสารงานที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสังเคราะห์แนวคิดการจัดการสารสนเทศ ของจิรา เท็กเซย, 2559: 359 ; บุญชัย บุญโสภณ และคณะ, 2559: 111 ; บัณฑิตพงศ์ ท้าวทุมมา และคณะ, 2560: 2189 ; เดือนเพ็ญ อนันต์พัฒนกุล, 2564: 19

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ที่มีลักษณะการดำเนินงานวิจัยสอง ระยะ โดยเริ่มต้นการวิจัยด้วยวิธีการเชิงปริมาณ แล้วใช้ผลการวิจัยที่ได้ นำมาสู่การจัดการจัดกิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group) สำหรับการดำเนินงานวิจัยด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพต่อไป เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และกิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปอย่างมีระบบ และบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ในปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 74 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ บุคลากรสาย

วิชาการ และบุคลากรสายสนับสนุน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ในปีการศึกษา 2564 จำนวนทั้งสิ้น 63 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ ประกอบด้วย ผู้บริหารคณะ จำนวน 15 คน บุคลากรสายวิชาการ จำนวน 36 คน และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 12 คน

ตัวแปรของการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังนี้

1. **ตัวแปรต้น** เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

2. **ตัวแปรตาม** เป็นตัวแปรเกี่ยวกับการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 5 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการรวบรวมข้อมูล
- 2) ด้านการตรวจสอบข้อมูล
- 3) ด้านการประมวลผลข้อมูล
- 4) ด้านการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ
- 5) ด้านการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่ ตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ที่มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) เพื่อสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะศึกษาศาสตร์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะแนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อนำสู่การพัฒนาแนวทางต่อไป

กิจกรรมสนทนากลุ่ม (focus group) เพื่อหาแนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จำนวน 12 คน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

มีการส่งหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี และขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ถึงกลุ่มประชากร นำส่งแบบสอบถามฉบับออนไลน์ผ่าน Link แบบสอบถาม ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ติดต่อกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อจัดกิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group) พร้อมจัดบันทึกข้อมูลและจัดทำสรุปข้อมูล อภิปรายผล และแนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่าความถี่ (Frequencies Distribution) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์สภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3. การวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความต้องการและข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะศึกษาศาสตร์ วิเคราะห์โดยใช้วิธีการสังเคราะห์ความคิดเห็นที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน แล้วหาค่าความถี่ (Frequencies Distribution) เพื่อนำมาประกอบการอภิปรายผล

4) การวิเคราะห์ข้อมูลของ Focus Group หลังจากทำสนทนากลุ่มแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการถอดความและวิเคราะห์จากการสนทนากลุ่ม โดยนำมาเป็นข้อเสนอแนะในหัวข้อที่กำหนด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือ

1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการประมวลผล เนื้อหา ที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกัน โดยนำเสนอผลข้อมูลในรูปแบบการพรรณนาบรรยาย และวิเคราะห์แบบนิรนัย (Deductive Method) โดยผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นที่ต้องการวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางการจัดการสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

1.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2548: 449)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X})

2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1) วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี (ตำแหน่ง อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน) ใช้สถิติ One-Way ANOVA (F-test) หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

2) วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี เพศ ใช้สถิติ (T-test)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นอาจารย์ประจำ คิดเป็นร้อยละ 52.40 รองลงมา ตำแหน่งผู้บริหารคณะ คิดเป็นร้อยละ 23.80 ตำแหน่งบุคลากรสายสนับสนุน คิดเป็นร้อยละ 19.00 และตำแหน่งอาจารย์ช่วยสอน คิดเป็นร้อยละ 4.80 ตามลำดับ บุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.60 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 44.40 ตามลำดับ บุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.10 รองลงมาอายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.50 อายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.50 และอายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.90 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่า บุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 33.30 และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 20.60 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า บุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.80

รองลงมามีประสบการณ์ในการทำงาน 1-5 ปี และ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.80 และมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.60 ตามลำดับ

2. สภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี พบว่า สภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.51$, S.D. = 1.08) เมื่อวิเคราะห์ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการตรวจสอบข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$, S.D. = 1.06) รองลงมา ด้านการรวบรวมข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 1.01) ด้านการประมวลผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.56$, S.D. = 0.94) ด้านการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.33$, S.D. = 1.21) และด้านการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.27$, S.D. = 1.18) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี จำแนกตาม ตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน สรุปได้ดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ ต่อสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ด้านการรวบรวมข้อมูล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.5 (sig) ระหว่าง กลุ่มผู้บริหารคณะ และกลุ่มอาจารย์ประจำคณะ ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ ต่อสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน มีค่าระดับ 0.1

3.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ ต่อสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกตามอายุ พบว่า ด้านการรวบรวมข้อมูล ด้านการตรวจสอบข้อมูล และ ด้านการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.5 (sig) ระหว่าง กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี และกลุ่มอายุ 31-40 ปี ส่วนด้านอื่น ๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

3.4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ ต่อสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกตามระดับการศึกษา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.5 (sig) ระหว่าง กลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรี และกลุ่มระดับการศึกษาปริญญาโท ยกเว้น ด้านการประมวลผลข้อมูล พบว่า ความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าระดับ 0.1

3.5 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ ต่อสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่ง โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกัน มีค่าระดับ 0.1

4. แนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

4.1. คณะควรมีการวางแผนเพื่อจัดระบบข้อมูลและฐานข้อมูลกลาง และควรมีการกำหนดผู้รับผิดชอบ เครื่องมือ และวิธีการจัดเก็บให้ชัดเจน ในการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นระบบตามมาตรฐานทั่วไป และมีความหลากหลาย เพื่อง่ายในการสืบค้นและการอ้างอิง ควรมีการสร้างฐานข้อมูลที่มีมาตรฐาน และระบบฐานข้อมูลออนไลน์ ระบบ One-stop DATA ระบบที่ตอบโจทย์งานประจำ สามารถจัดการไฟล์ให้เป็นหมวดหมู่

และจัดเก็บข้อมูลตามมาตรฐานการศึกษา ตามตัวชี้วัดที่มาตรฐานกำหนด เพื่อถ่ายทอดการนำไปใช้ประโยชน์ และวางแผนในการจัดการข้อมูลที่เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง

4.2. คณะควรแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้อง และสอดคล้องกับ มาตรฐานการศึกษา มีการจัดเก็บข้อมูลในทุกหน่วยงานสามารถเข้าไปตรวจสอบข้อมูลได้ ควรมีการจัดอบรมให้ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพภายใน เพื่อให้ ความรู้เกี่ยวกับตรวจสอบข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ตามมาตรฐานการศึกษาเป็นปัจจุบันและตรงตามวัตถุประสงค์

4.3. คณะควรแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการประมวลผลข้อมูล สู่การเปลี่ยนแปลงข้อมูลเป็น สารสนเทศ เตรียมสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ และมีการจัดเรียงและแยกข้อมูลตามมาตรฐานการศึกษา และมีการแปลผลข้อมูล เพื่อการนำข้อมูลไปวิเคราะห์และพัฒนาในขั้นตอนต่อไป

4.4. คณะควรแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศ เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และนำไปใช้ในการวางแผนประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร และเพื่อการ ให้บริการการศึกษา การนำเสนอข้อมูลในระบบที่ทันสมัย การเผยแพร่และสร้างความน่าเชื่อถือให้กับองค์กร การจัดการทำแผนและนำเสนอข้อมูล มีระบบนำเสนอข้อมูลแบบเรียลไทม์ และ มีการประกาศประชาสัมพันธ์ ให้แก่บุคลากรภายในคณะ เพื่อนำเสนอข้อมูลเพื่อการตัดสินใจที่ง่ายขึ้น

4.5. คณะควรมีฐานข้อมูลในการจัดเก็บข้อมูลย้อนหลัง และมีการจัดการข้อมูลให้เป็นระเบียบ สามารถจำแนกตามมาตรฐานการศึกษา และสร้างระบบมาตรฐานการจัดการข้อมูลเป็นความลับควรมีการ อบรมบุคลากรในเรื่องของระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูล การจัดเก็บข้อมูลเป็นความลับในระบบที่มี มาตรฐาน และระบบที่เชื่อมโยงกัน

การอภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า สภาพ การจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ในภาพรวมอยู่ใน ระดับ ปานกลาง และรายด้าน อยู่ในระดับ ปานกลางถึงน้อย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้าน การตรวจสอบข้อมูล ด้านการรวบรวมข้อมูล ด้านการประมวลผล ด้านการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ และ ด้านการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะคณะศึกษาศาสตร์ ยังขาดระบบการ จัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศที่เป็นหลักแหล่ง และยังขาดผู้ดูแลระบบที่มีความเชี่ยวชาญ คณะควรมีการเพิ่ม ประสิทธิภาพการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ทั้ง 5 ด้าน เพื่อแก้ปัญหการ จัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายในคณะศึกษาศาสตร์ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ธนพล วงศ์ฉลาด (2564) ที่ได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ผลการวิจัย พบว่า สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง นอกจากนี้ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ บัณฑิตพงศ์ ท้าว ทูมมา ยงยุทธ ยะบุญธง และธารณ์ ทองงอก (2560) ศึกษาเรื่องการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกัน คุณภาพภายใน 5 ขั้นตอน โดยปัญหาที่พบจากการศึกษา ด้านการรวบรวมข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง ด้าน การตรวจสอบข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการประมวลผลข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการ นำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ และด้านการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ อยู่ในระดับน้อย ในการศึกษาสภาพ การจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า คือ ภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีความคิดเห็นสูงที่สุด คือ ด้านการตรวจสอบข้อมูล ซึ่งพบว่า คณะมีข้อมูลที่ สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ทั้งนี้ ยังพบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการนำเสนอข้อมูลและ

สารสนเทศ ซึ่งควรมีการนำเสนอข้อมูลตามความต้องการ สู่การนำไปใช้ในการวางแผนประกอบการตัดสินใจ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ ต่อสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกตามตำแหน่ง ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 เมื่อทดสอบคู่ที่แตกต่างพบว่า คู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารคณะ กับ กลุ่มอาจารย์ประจำคณะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศ์ศักดิ์ แสงทอง และคณะ (2555) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้บริหารมีความคิดเห็นสูงกว่าครู ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ส่วนใหญ่ผู้บริหารมีการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการระดับที่สูงกว่า มีความแตกต่างกันในความคิดเห็นมากกว่า กลุ่มอาจารย์ประจำคณะ ผลการวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ ต่อสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามตัวแปรด้านการรวบรวมข้อมูล ด้านตรวจสอบข้อมูล ด้านการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ และด้านการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ เป็นรายคู่ โดยภาพรวม พบว่า คู่ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ได้แก่ กลุ่มผู้บริหารคณะ และกลุ่มอาจารย์ประจำคณะ และกลุ่มนักวิชาการคณะ และกลุ่มเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ต่อสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ ได้มีการศึกษาและมีความเข้าใจในเรื่องของการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ทำให้บุคลากรทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจิตรา สุคนธมัต (2555) ที่ได้ศึกษา เรื่องทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่องานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่องานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ ต่อสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกตามอายุ ในภาพรวมและรายด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ยกเว้นด้านการประมวลผลข้อมูล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 เมื่อทดสอบคู่ที่แตกต่างพบว่า คู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 30 ปี กับ กลุ่มอายุ 31-40 ปี สอดคล้องกับงานวิจัยของสุจิตรา สุคนธมัต (2555) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่องานประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติและการมีส่วนร่วมต่องานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน

5. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ ต่อสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะบุคลากร ถึงจะมีระดับการศึกษาที่ต่างกัน แต่ภาระงานและความรับผิดชอบไม่ต่างกัน การแสวงหาเทคนิคและวิธีการจัดระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้เป็นปัจจุบันและทันต่อการใช้งานอย่างสม่ำเสมอก็ไม่ต่างกันเช่นกัน แต่มีความคิดเห็นที่เหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรา เท็กเขย (2559) ที่ได้ศึกษาความต้องการในการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 จำแนกตามระดับการ

จัดการศึกษา พบว่า มีความต้องการในการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน

6. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ ต่อสภาพการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญ อาจเป็นเพราะบุคลากรมีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน แต่อาจได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบภาระงาน ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้บริหาร เกี่ยวกับการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีส่วนร่วมในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลและการนำไปใช้ ทำให้ประสบการณ์ที่ต่างกันไม่ทำให้ความคิดเห็นต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับกับแนวคิดของสฤทธิเดช ฮุนตระกูล (2559) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สำนักงานเขตภาษีเจริญสังกัด กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้าน พบว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

7. แนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การวางแผนเพื่อจัดระบบข้อมูลจัดเก็บข้อมูลในด้านการรวบรวมข้อมูลของมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายใน การกำหนดแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นระบบ ปัจจุบัน ยังเก็บข้อมูลแบบเดิม คือ จัดทำแฟ้ม ซึ่งเอกสารส่วนใหญ่เป็นกระดาษ และรูปภาพ ที่จะต้องจัดทำทุกปีการศึกษา และต้องเก็บไว้เพื่อใช้ในปีการศึกษาต่อไป ทำให้ขาดความทันสมัย ความคล่องตัว ความถูกต้องและแม่นยำ ดังนั้นควรมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดสร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูลอย่างเพียงพอ ควรหาเครื่องมือจากแหล่งต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ โดยเครื่องมือต้องมีความเที่ยงตรง ชัดเจน เข้าใจง่าย ทันสมัย หลากหลาย สามารถจัดเก็บข้อมูลได้อย่างครอบคลุมและเหมาะสมกับสภาพของคณะ ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปในทำนองเดียวกับผลการศึกษาของอมรรัตน์ พวงทอง (2555: 65) ได้กล่าวไว้ว่า สถานศึกษาควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลให้ตรงกับแหล่งข้อมูลของหน่วยงาน จัดตั้งคณะกรรมการรวบรวมข้อมูล โดยเครื่องมือที่จัดทำต้องมีคุณภาพ เที่ยงตรง เข้าใจง่าย ชัดเจน ทันสมัย หลากหลาย เชื่อถือได้ สะดวกต่อการนำไปใช้ และสามารถรวบรวมข้อมูลได้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

2. การตรวจสอบข้อมูลให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ในด้านการตรวจสอบข้อมูลของมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายในของคณะ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องวิจัยของ จิรา เท็กเชย (2559) การจัดการประชุมสัมมนาให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในเรื่องการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้านการตรวจสอบข้อมูล เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับตรวจสอบข้อมูลครบถ้วนสมบูรณ์ตามมาตรฐานเป็นปัจจุบันและตรงตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้ ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อรับผิดชอบประชุมวางแผนเพื่อจัดทำโครงการหรือกิจกรรมจัดทำปฏิทินดำเนินการสร้างหรือจัดหาเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมมาตรฐานและตัวชี้วัดของการประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก จากนั้นต้องมีการนิเทศติดตาม ประเมินผล การปฏิบัติงาน และ นำผลการนิเทศและการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาจุดเด่นและจุดด้อยสุดท้ายคือการนำเสนอข้อมูลให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารได้รับทราบ และสอดคล้องกับการุณย์ เจริญบุบผา (2559: 1439) จากผลการวิจัยที่ พบว่า การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาด้านการตรวจสอบ และ

ทบทวนคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาควรมีการนำผลการประเมิน ทั้งผลการประเมินคุณภาพภายในและผลการประเมินคุณภาพภายนอกมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อนำมาพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

3. การจัดเรียงและแยกข้อมูลตามมาตรฐานการศึกษา การประมวลผลข้อมูลของมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายใน ควรมีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบที่มีความรู้และทักษะในการประมวลผลข้อมูล และควรมีแนวปฏิบัติในการประมวลผลข้อมูลตามมาตรฐานการศึกษาที่ต้องการ เพื่อส่งผลให้การประมวลผลข้อมูลตรงตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดไว้ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554: 27) ได้ให้แนวในการประมวลผลข้อมูล ดังนี้ การนำข้อมูลมาประมวลผลให้เป็นสารสนเทศ หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ ข้อมูลใดที่เป็นสารสนเทศอยู่แล้ว ก็นำมาจัดกลุ่ม แยกแยะ ตามลักษณะและประเภทของสารสนเทศ ซึ่งการประมวลผลนั้นอาจเป็นการจัดหมวดหมู่ การเรียงลำดับ การแจกแจง ตลอดจนไปถึงการใช้สูตรทางคณิตศาสตร์ การดำเนินการอาจใช้วิธีการง่าย ๆ ที่เรียกว่าทำด้วยมือใช้เครื่องคำนวณเล็ก ๆ มาช่วย จนกระทั่งใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่คือคอมพิวเตอร์ก็ได้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลควรใช้ค่าสถิติที่ง่ายและตรงที่สุด ค่าสถิติที่นิยมนำมาใช้ เช่น ค่าร้อยละ อัตราส่วน สัดส่วน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือแม้กระทั่งการแจกแจงความถี่ ที่เป็นการหาค่าสถิติที่ง่ายที่สุด

4. การนำเสนอข้อมูลตามความต้องการของมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายใน และการสื่อสารกับผู้ชม ทั้งนี้คณะยังไม่มียระบบสารสนเทศที่ชัดเจนในการนำเสนอข้อมูล และขาดอุปกรณ์ที่จะมาสนับสนุนในการจัดทำสื่อนำเสนอ จึงมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อนำไปจัดกิจกรรมหรือจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์สื่อต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ สอดคล้องกับณัฐกานต์ ชุ่มใจ (2558: 90) ศึกษาเรื่องการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา พบว่า การนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศส่วนใหญ่มีปัญหาข้อมูลสารสนเทศที่ใช้ไม่ได้ผลในทางปฏิบัติเพราะข้อมูลไม่ถูกต้องไม่ชัดเจน และยังไม่เป็นปัจจุบัน ขาดการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศด้านการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาให้แก่บุคลากรอาจจะเป็นเพราะว่า บุคลากรยังขาดความเข้าใจในการนำเสนอข้อมูล ดังนั้นควรมีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศให้มีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ มีการตรวจสอบก่อนการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศ มีการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศด้วยรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ได้สะดวก เช่น กราฟ ตาราง แผนภาพ แฟ้มเอกสาร หรือผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตต่าง ๆ มีการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศด้านการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ให้ทราบทั้งภายในและภายนอก การนำเสนอข้อมูลในระบบที่ทันสมัย การเผยแพร่และสร้างความน่าเชื่อถือให้กับองค์กร การจัดการทำแผนและนำเสนอข้อมูล มีระบบนำเสนอข้อมูลแบบเรียลไทม์ และ มีการประชาสัมพันธ์ให้แก่บุคลากรภายในคณะ เพื่อนำเสนอข้อมูลเพื่อการตัดสินใจที่ง่ายขึ้นเช่น มีการจัดนิทรรศการแสดงระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554: 27-28) ได้ให้แนวในการนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศว่าข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลหรือจัดทำเป็นสารสนเทศที่มีความหมายชัดเจน มีความกะทัดรัด ตรงกับความต้องการและสะดวกต่อการนำไปใช้ อาจนำเสนอในรูปแบบของตาราง แผนภาพ กราฟ หรือการบรรยายเป็นความเรียง ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการนำไปใช้และลักษณะของสารสนเทศนั้น ๆ

5. การจัดเก็บข้อมูลย้อนหลัง ควรมีระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูล การจัดเก็บข้อมูลเป็นความลับในระบบที่มีมาตรฐาน และระบบที่เชื่อมโยงกัน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศของมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงบประมาณที่ใช้สนับสนุนในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศมีไม่เพียงพอ อาจจะเป็นเพราะว่าการจัดระบบการ

เก็บรักษาข้อมูลสารสนเทศยังไม่เป็นหมวดหมู่ตามมาตรฐานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ซึ่งมีแนวปฏิบัติ คือ จัดทำระบบการค้นหา ให้เหมาะสมกับลักษณะการใช้และการบริหารข้อมูล จัดแสดงสารสนเทศที่สำคัญ เป็นสไลด์หรือแผ่นใสเพื่อประกอบคำบรรยายแก่ผู้มาศึกษาดูงานหรือเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่น ซึ่งสอดคล้องกับวรรณา เอกตะ (2550:65-66) ศึกษาเรื่องการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในพบว่าปัญหาที่พบโดยมากคือขาดแคลนงบประมาณในการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ จัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศไม่เป็นสัดส่วน ไม่มีผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ มีข้อเสนอแนะคือ ควรสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ และควรส่งเสริมให้บุคลากรเห็นถึงความสำคัญในการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. แนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จากการสำรวจข้อมูล โดยการนำผลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.1 การกำหนดเครื่องมือและวิธีการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ เสนอแนวทางให้คณะจัดทำแผนการจัดการสารสนเทศ พร้อมกำหนดเครื่องมือและวิธีการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจนและกำหนดแหล่งข้อมูลเพื่อง่ายต่อการค้นหาและรวบรวมข้อมูลผลลัพธ์สู่การพัฒนาคุณภาพต่อไป

1.2 การตรวจสอบข้อมูล เสนอให้คณะมีแต่งตั้งคณะกรรมการในการตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องและให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา

1.3 การเตรียมพร้อมสารสนเทศ เสนอให้คณะมีการวางแผนและติดตามความพร้อมเป็นระยะในการจัดการสารสนเทศ เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในการทำรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก

1.4 การจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษา ในการนำไปใช้ประโยชน์ เสนอให้คณะจัดการสารสนเทศให้มีความน่าเชื่อถือ เชื่อถือ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารในการประเมินบุคลากรประจำคณะ

1.5 ในการรักษาระดับชั้นความลับของข้อมูลสารสนเทศ เป็นสิ่งที่จำเป็น เสนอให้คณะกำหนดผู้ดูแลและรักษาระดับชั้นความลับของคณะให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันการรั่วไหลของข้อมูล

2. แนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน จากการจัดกิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group) คณะควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับบุคลากรภายในคณะเกี่ยวกับการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อวิเคราะห์และกำหนดข้อมูลที่ต้องการร่วมกัน ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด เพื่อนำไปใช้ในการบริหารงานภายในหน่วยงาน และนำไปจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหลักสูตร ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงความต้องการและความพึงพอใจต่อการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับสถาบัน เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาระบบการจัดการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน (ฐานข้อมูลระบบออนไลน์) เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษา เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาที่เป็นข้อมูลเชิงลึกสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี.(2564). รายงานการประเมินตนเอง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ประจำปีการศึกษา .2564 ปัดธานี: มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
- จิระวดี ลินทร. (2565). การบริหารระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการจัดการที่ยั่งยืนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *Journal of Roi Kaensam Academi* 7(4), 14-29.
- จิรา เท็กเซย. (2559). ความต้องการในการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*. 10(2), 359-367.
- ชลธิชา หุ่นเลิศ. (2559). การประกันคุณภาพของไทยและต่างประเทศ. *วารสารการวัดผลการศึกษา* 33(94), 1.
- ชัยรัตน์ ต.เจริญ, จินตนา จันท์เจริญ, เณนิศา สุวรรณจินดา, และ วีรพันธ์ ศิริฤทธิ์. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. *E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ* 3(1), 432-440.
- ชุตินา กัณนุพา, ปรีชา วิทโคโต. (2560). การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*. 3(1), 233-248.
- ซอลีซะห์ หะยีสะมะแอ. (2555). The Role of Yala Islamic University in the Islamization of Education. *Al-HIKMAH Journal*, 2(4), 17-29.
- ญาณินาถ สุวรรณชัย. (2558). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. *วารสารธรรมศาสตร์เวชสาร* 15(1), 66-73.
- เดือนเพ็ญ อนันต์พัฒนกุล. (2564). การจัดระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยการบูรณาการการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ. *วารสารวิชาการโรงเรียนนายเรือด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศึกษาศาสตร์* 8(1), 19-30.
- ธาริณี กิตติกาญจนาโสภณ, วีระ วงศ์สรณ์, และ เพ็ชรรัตน์ ฮีมินกุล. (2560). การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิผลในสถาบันศึกษาเอกชน. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)* 7(1), 55.
- บัณฑิตพงศ์ ท้าวทุมมา ยงยุทธ ยะบุญจง และธารณ์ ทองงอ. (2560). การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวาณิชบารุงจังหวัดเชียงใหม่. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ* 10(3), 2189-2204.
- มหาวิทยาลัยฟาฏอนี. (2562). *คู่มือประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยฟาฏอนี*. ปัดธานี: มหาวิทยาลัยฟาฏอนี
- ลดาวัลย์ ตั้งมั่น. (2561). การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4 จังหวัดปทุมธานี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วันดี โชคชวนพัฒนากิจ, นิทัศน์ นิลฉวี. (2558). การพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยการประมวลกลุ่มเมฆแบบส่วนตัว กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี: คณะวิทยาการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ.

- ศรีวิไล นีราราช, วรปภา อารีราษฎร์, และบดินทร์ แก้วบ้านดอน. (2559). การพัฒนาระบบการจัดการสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร. *วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 3(1), 2-9.
- สำนักทะเบียนและส่งเสริมวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี. (2563). *คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2563*. สงขลา: สยามพรี้นติ้ง.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษายใน ระดับอุดมศึกษา*. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สุภาพร โภคาพานิชย์. (2559). การประกันคุณภาพการศึกษายในระดับมหาวิทยาลัยเพื่อก้าวสู่การเป็นองค์กรชั้นนำ. *วารสารการวัดผลการศึกษา* 33(94), 12.
- อรรถพร ธนูเพชร. (2564). การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษายในระดับหลักสูตร. *วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร* 12(2), 16-27.